

Warszawa, 12 października 2018 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-R.4131.16.2018

Prezydent Miasta Radomia
ul. Kilińskiego 30
26-600 Radom

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

zarządzenia Nr 3214/2018 Prezydenta Miasta Radomia z dnia 23 sierpnia 2018 r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu, ul. 25 Czerwca 70, w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

Uzasadnienie

W dniu 23 sierpnia 2018 r. Prezydent Miasta Radomia wydał Zarządzenie Nr 3214/2018, określając w § 1 odwołanie Pana Roberta Pluty z dniem 23 sierpnia 2018 r. ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu, ul. 25 Czerwca 70, w czasie roku szkolnego, bez wypowiedzenia, z zachowaniem dotychczasowych warunków zatrudnienia jako nauczyciela dyplomowanego.

Zarządzenie zostało doręczone organowi nadzoru w dniu 14 września 2018 r.

Zdaniem organu nadzoru powyższe zarządzenie narusza prawo, a mianowicie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, z późn. zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce oświatowej, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej ministra kultury i dziedzictwa narodowego, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

Podstawą do odwołania dyrektora przez organ prowadzący, co wynika z uzasadnienia do zarządzenia, były:

1. jednoznaczna i dwukrotna wola rady pedagogicznej wskazująca, że decyzje podejmowane przez Dyrektora w stosunku do nauczycieli Zespołu szkół Muzycznych prowadzą do narastania konfliktu i w znaczący sposób wpływają na destabilizację pracy w szkole;

2. wnioski z postępowań wyjaśniających przeprowadzonych przez organ prowadzący, z których wynika, że dyrektor szkoły nie bierze pod uwagę opinii rady pedagogicznej przy obsadzaniu stanowisk kierowniczych, nierówno traktuje pracowników, nakłania pracowników do poparcia swoich działań, zastrasza pracowników postępowaniami prokuratorskimi, odmawia zgody na wyjazdy na kursy i szkolenia;
3. kontrola przeprowadzona przez organ prowadzący, która wykazała 31 nieprawidłowości, w większości z zakresu stosowania ustawy Prawo zamówień publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ prowadzący uznał, że nieprawidłowości, jakich dopuścił się dyrektor kierując szkołą, spowodowały utratę zaufania organu prowadzącego do kompetencji dyrektora w zakresie gospodarowania środkami finansowymi, a sposób wykonywania obowiązków dyrektora prowadzi do destabilizacji szkoły i zagraża bezpieczeństwu uczniów, wobec czego dalsze kierowanie szkołą stanowi istotne zagrożenie dla osiągnięcia celów i prawidłowego funkcjonowania szkoły w zakresie zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

Organ prowadzący dwukrotnie występował do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego o opinię sprawie odwołania dyrektora. Pierwsza opinia była negatywna, natomiast druga nie zawierała stanowiska, a jedynie w konkluzji wyrażała wątpliwości, czy przywołane przez organ prowadzący działania dyrektora są wystarczające do zastosowania nadzwyczajnego trybu odwołania na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe.

W ocenie organu nadzoru, pojęcie „szczególnie uzasadnionego przypadku”, o którym jest mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy, obejmuje tylko takie sytuacje, w których nie jest możliwe dalsze pełnienie przez nauczyciela funkcji kierowniczej i zachodzi konieczność natychmiastowego przerwania wykonywania przez niego czynności z uwagi na zagrożenie dla interesu publicznego. Pojęcie „szczególnie uzasadniony przypadek” nie dotyczy każdego naruszenia prawa przez dyrektora i należy je rozumieć wąsko. Naruszenie prawa przez dyrektora musi być jednak na tyle istotne i poważne, że nie pozwala na dalsze wykonywanie przez niego obowiązków w ramach funkcji kierowniczych, a także kierowanie przez niego sprawami szkoły.

W orzecznictwie sądowno-administracyjnym utrwalony jest pogląd, że szczególnie uzasadnionymi przypadkami nie są m.in.:

1. długotrwały konflikt dyrektora z radą pedagogiczną, czy rodzicami szkoły (wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2017 r., II SA/Wa 276/17)
2. nieprawidłowości w prowadzeniu gospodarki finansowej (wyrok NSA z dnia 9 lipca 2010 r., I OSK 525/10).
3. uchybienia w zakresie organizacji pracy szkoły (wyrok NSA z dnia 23 września 2005 r., I OSK 91/05).

Z kolei w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 30 maja 2018 r., IV SA/Wr 188/18 Sąd w uzasadnieniu wskazał przyczyny szczególnie uzasadnione w rozumieniu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty, zachowujące aktualność w obecnym stanie prawnym. Wymienił m.in.: „kradzież alkoholu w sklepie, poniżanie, upokarzanie i ignorowanie pracownika oraz wykorzystywanie dwóch pracowników do przeprowadzania remontu mieszkania dyrektora, zaniedbania w nadzorze nad pracownikami skutkującymi molestowaniem seksualnym podopiecznych, zatrudniania przez dyrektora swojej siostry w szkole, notoryczne nieregulowanie zobowiązań finansowych szkoły. Chodzi więc o takie zachowania, w wyniku

których nie ulega wątpliwości, że dyrektor utracił zdolność wykonywania powierzonej mu funkcji z przyczyn etycznych”.

W ocenie organu nadzoru, Prezydent Miasta Radomia jako organ prowadzący szkołę nie wykazał, że działania dyrektora mieściły się w kryteriach „szczególnie uzasadnionych przypadków”, że są to przypadki wyjątkowe, nagłe czy nadzwyczajne. Analiza zachowania dyrektora wymaga określenia, czy jego działanie było dotknięte bezprawnością w postaci naruszenia obowiązków wynikających z pełnionego stanowiska, a także czy było nacechowane winą w postaci lekkomyślności, niedbalstwa, czy też rażącego niedbalstwa, które mieszczą się w pojęciu naruszenia obowiązków pracowniczych. „Przypadek szczególnie uzasadniony”, który może być podstawą odwołania dyrektora szkoły, nie może być utożsamiany jedynie z sytuacjami dającymi podstawę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika. Wskazywany przez organ prowadzący zarzut naruszenia przez dyrektora dyscypliny finansów publicznych na dzień odwołania pozostał na etapie umorzenia części postępowania wyjaśniającego, a pozostałe zarzuty zostały dopiero objęte wnioskiem rzecznika dyscypliny finansów publicznych o ukaranie.

Z powyższych względów nie można uznać działania organu za uzasadnione, co skutkuje stwierdzeniem nieważności analizowanego zarządzenia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie zarządzenia z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY

Zdzisław Piłera